

Pareltjes

Alles went, ook het christelijk geloof. Zodra de Schrift wordt voorgelezen, denken we er vaak vooral aan dat we weten hoe het verhaal afloopt. De bedoeling is evenwel dat zo'n evangelie vlees en bloed wordt in ons eigen bestaan. De preek kan ondersteuning bieden. Of een levendig boek.

Wim Peeters is classicus en als oud-redacteur van onder meer *Katholiek Nieuwsblad* een ervaren journalist: hij kan woorden laten spreken; als gezinsvader beschikt hij over gevarieerde levenservaring. Dat klinkt mee in deze eenvoudige maar tevens rijke beschouwingen over elk van de zondagsevangelies – telkens anderhalve bladzijde. Niet vooral vroom, wel steeds gelovig en concreet.

Er zitten soms pareltjes in verborgen, zoals

het citaat van Emmanuel Mounier: "Lijden is nodig opdat de waarheid niet stolt in een leer, maar geboren wordt in het vlees." Of wanneer ik lees: "Men spreekt graag over de 'gelijkwaardigheid' van alle godsdiensten. Er is er echter geen die de mens maakt tot het gezelschap van God, van persoon tot Persoon. Dat kan alleen in de Kerk, het gezelschap van Christus, God zelf die onder ons is. In haar houdt Hij zich op – met ons." Om zelf te lezen of om cadeau

te geven. (Joris Schröder)

Wim Peeters, *Hij is onder ons komen wonen, Gedachten bij de zondagsevangelies*, Uitg. Betsaida, pb, 340 pp., € 14,95, ISBN 978 94 91991 56 1

Zonnelied

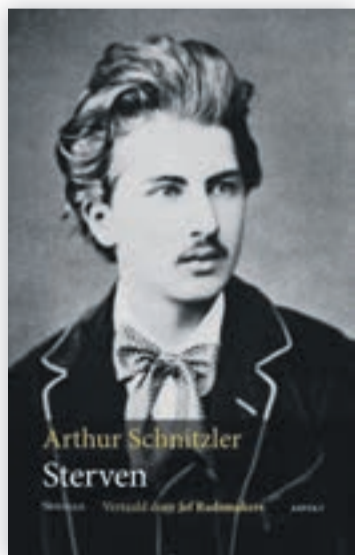

boekje wil het lied van Sint Franciscus dan ook vertalen in "een taal die voor alle mensen begrijpelijk is, ongeacht hun confessionele achtergrond", schrijft Klaas van der Kamp van de Raad van Kerken. Dat neemt niet weg dat er prachtige gedichten in staan, vooral in het deel gewijd aan Zuster Dood. (SvdB)

Zusterlief, broederlief. Gedichten en schilderijen bij het Zonnelied van Franciscus van Assisi. Onder redactie van Fiet van Beek en Wim Zijlstra. Uitg. Anderszins, 108 pp., pb., €15, ISBN 978 9081 492 164

Was Franciscus van Assisi altijd al geliefd, na de keuze van Jorge Mario Bergoglio in 2013 om voor het eerst in de geschiedenis de pausnaam Franciscus aan te nemen, kwam de Italiaanse heilige nog eens extra in de belangstelling te staan. Die hernieuwde belangstelling was er ook voor zijn beroemde Zonnelied. Deze dichtbundel is daarvan een voorbeeld. Zestien dichters lieten zich door het eeuwenoude lied inspireren en kwamen samen tot maar liefst 150 gedichten. Daarvan is een selectie van zeventig heel diverse gedichten opgenomen in deze bundel. Kunstenaar Jeltje Hoogenkamp maakte er een reeks moderne afbeeldingen bij. Daar moet je van houden, net als van de soms wel heel originele manier waarmee met de thema's maan, zon, vuur, water, wind, aarde en dood wordt omgesprongen. "Franciscus zou opgekeken hebben van de originele vondsten van de dichters", schrijven samenstellers Fiet van Beek en Wim Zijlstra in hun voorwoord, en dat is zonder twijfel waar. Het

Beklemmend

Sterven van Arthur Schnitzler (1862-1931) is een weemoedige, melodramatische literaire thriller *avant la lettre*. Een pareltje in al zijn schijnbare eenvoud. Een jongeman krijgt te horen dat hij nog slechts een jaar te leven heeft. Zijn vriendin Marie dreigt in zijn noodlot te worden meegezogen. Beklemmend laat het verhaal zien hoe menselijke interacties onderhevig zijn aan invloeden van angst, emotie, wanhoop en hoe een geliefde meegetrokken

wordt in alle misère.

De stijl is een beetje vergelijkbaar met de Hongaarse schrijver Sándor Márai, en dan lijkt dit boek nog het meest op diens roman *Gloed*. Erg knap hoe een schrijver met slechts twee personages zo'n beklemmende sfeer op kan roepen. Daarbij, het verhaal, de emoties en gevoelens van allerlei aard zitten heel subtiel en verfijnd verpakt. Wie van goede romans houdt, moet dit boek lezen.

Schnitzler was één van de belangrijkste Oostenrijkse schrijvers van het einde van het *fin de siècle*. Dat hij een omstreden schrijver was, dankte hij aan zijn controversiële gedrag. "Zijn libido had Casanova-achtige afmetingen en met zijn psychologische inzicht stak hij Freud naar de kroon", staat in het naschrift. Het is merkwaardig dat dit eerste grote prozawerk van Schnitzler niet eerder in het Nederlands verscheen. (MO) *Arthur Schnitzler, Sterven. Uitg. Aspekt, 156 pp., hc., € 18,95, ISBN 978 94 63383 22 6*

Huzarenstukjes

Violist Nicolò Paganini (1782-1840) was een muzikale superster. Niet de eerste, zoals het cd-boekje meldt, maar wel een hele grote. De eerste supersterren waren de *castrati* uit de Italiaanse barokopera. Een cas-

traat zoals Farinelli reisde heel Europa af en werd in alle steden als een held ontvangen. Paganini was wel een van de eerste *instrumentale* supersterren, al moest hij deze eer waarschijnlijk delen met enkele pianisten zoals Hummel.

Feit blijft dat Paganini's optredens legendarisch waren. Zijn spel was zo virtuoos dat eenvoudige zielen dachten dat hij dit alleen maar van de duivel geleerd kon hebben. Paganini versterkte deze mythevorming door 's nachts op kerkhoven te spelen. Zijn *24 Caprices voor viool solo opus 1* delen in de reputatie van hun schepper. In deze stukken – in alle toonsoorten – komen alle aspecten van het vioolspel voorbij. Alleen een violist van het allerhoogste niveau weet van deze technische huzarenstukjes muziek te maken.

De Italiaanse violist Augustin Hadelich (geb. 1984) behoort tot deze categorie. Zijn cd met alle *24 Caprices* is de eerste voor Warner Classics. "Dan moet ik maar in een keer met de deur in huis vallen", moet hij gedacht hebben. En dat is gelukt. Paganini's *Caprices* klinken alsof elk kind ze tot een goed einde kan brengen. Simpel en eenvoudig en toch vol speelse zeggingskracht. (AH)

Paganini, 24 Caprices opus 1. Augustin Hadelich (viool). WARNER CLASSICS 0190295728229

Apollo

In januari 2018 is aflevering 55 van de complete werken van Vivaldi verschenen. Velen kennen Vivaldi als de componist van slechts een of twee genres: het concerto en (misschien) de liturgische koorzang. Wie van ons heeft bijvoorbeeld ooit een opera van Vivaldi gehoord?

Toch heeft deze componist er ongeveer 45 geschreven. Ze worden zelden uitgevoerd; niet omdat het geen goede muziek is, maar simpelweg omdat de stukken bij het grote publiek onbekend zijn. *Dorilla in Tempe* uit 1724 is een *melodramma eroico-pastorale*, een herdersopera met heroïsche elementen.

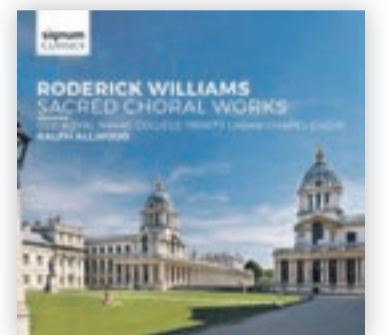
Zoals een herdersspel betaamt, speelt de opera in het Griekse Tempe, de favoriete verblijfplaats van Apollo en tevens de plek waar hij de nimf Daphne het leven zuur maakte. Ook werd hier Euridice in haar hiel gebeten. Het stuk was een van de favorieten van de componist en hij heeft de opera vele

malen uitgevoerd.

De overgeleverde partituur is van de hand van Vivaldi, maar deze is van het type *pastiche*. Dit wil zeggen dat er vreemde en succesvolle onderdelen uit andere opera's aan zijn toegevoegd en dat sommige elementen uit de opera zelf zijn verwijderd. Er is wel een compleet libretto overgeleverd. Op basis hiervan heeft Alberto Stevanin een betrouwbare reconstructie gemaakt. We horen Vivaldi op zijn best. Vooral de aria's van de herder Tomino (Maria de Liso) zijn adembenemend. (AH)

Antonio Vivaldi, Dorilla in Tempe RV 709. I Barocchisti o.l.v. Diego Fasolis. NAÏVE OP 30560

Londen

Onlangs was ik een week in Londen. Ik verbleef in een van de slechtste hotels van de stad, maar dat kon toch niet verhinderen dat ik het geweldig naar mijn zin had. Ik heb namelijk alles gedaan wat een doorsnee-toerist in de Engelse hoofdstad doet, namelijk de hoofdattracties bezoeken. Zo ben ik voor het eerste in The Tower geweest en heb ik vanzelfsprekend Saint Paul's Cathedral bezocht.

Toen ik hier rondliep, was er net een koor aan het zingen, een echt Engels kerkkoor. Ik hoorde jonge stemmen. Het koor had een geweldige muzikale uitstraling. De zangers waren gewend aan grote ruimtes en vulden moeiteloos de gehele kathedraal. Ik wist niet wat ze zongen, maar de prachtige muziek was bij uitstek geschikt voor een ruime kerk.

De geestelijke muziek van Roderick Williams past geheel in deze traditie. Op de cd staan zestien stukken van zijn hand. We horen een eenvoudig *Our Father* tot een complexe zetting van *La Trinité qui ne change jamais* van Jean Racine. Williams schrijft in verschillende moderne stijlen. Een rode lijn heb ik moeilijk kunnen vaststellen. Misschien komt dit door het feit dat zijn composities het resultaat zijn van uiteenlopende opdrachten, van amateurkoren tot professionals, zoals The Sixteen. Het resultaat is een gevarieerde cd met vele elementen uit de solide Engelse koortraditie. (AH) *Roderick Williams, Sacred choral works. Old Royal Naval College Trinity Laban Chapel Choir, Ralph Allwood (conductor). SIGNUM RECORDS SIGCD517*